

Ey Zalim Felek Çek Elini Düş Yakamdan

— sadeceo · 04 Ocak 2021

Ey zalim felek Allah peygamber aşkına,
Çek elini benden düş artık yakamdan!
Anamdan emdiğim burnumdan sütü getirdin!
Beni gören herkes acıyor hal ve ahvalime
Yetmez mi iki yakamı bir araya getirmediğin?
Yetmez mi hasımlarımı sevindirdiğin?
Yetmez mi özümü özüme küstürdüğün?
Yetmez mi kendi sılamda beni muhacir ettiğin?
Yetmez mi yollarımı sarpa sardırдыңın?
Yetmez mi berrak pınarlarımı bulandırdığın?
Biraz da başkalarıyla cebelleş!
Neyim var neyim yok almışsın elimden.
Mutluluğa bırakmışsın hasret.
Sevdalı gönlümde kalmamış sevgi ile muhabbet.
Teslim bayrağını kaldırmış olmama rağmen,
Atını nallamış düşmüşsün ardıma!
Doludizgin kovalıyorsun beni!
Canhıraş yalvarıp yakarmalarımı, duymazlıktan geliyorsun!
Dilediğin her şeyi yapmışsın.
Daha ne istiyorsun benden?
Vazgeç benimle uğraşmaktan!
Beni bana bırak artık!
Sende hiç vicdan merhamet yok mu?
Beni bana küstürmüşsün!
İçten gülmeler aforoz olmuş benden!
Her daim gözlerim yaşlı.
Sevda sürmeli gözlerime hiç acımıyor musun?
Sevdalı insana bu kadar zulüm edilmez ki,
Sevdalı insan, analı babalı yetim bırakılmaz ki,
Sevdalı insanın yufka yüreği, bu kadar hor ve hakir görülmez ki,
Sevdalı insan, ekmeği elinden alınmış bir çocuk misali bu kadar da ağlatılmaz ki,
Sevdalı insana bu kadar eza ile cefa çektirilmez ki,
Sevdalı insanın gönlü, bu kadar gam ve kasvetle doldurulmaz ki,
Allah peygamber aşkına yeter bana bu yaptıkların!
Ben mert ve yiğitçe itiraf ediyorum.

Sen galip ben ise mağlubum.
Ben bir daha er meydanına çıkmayacağım.
Ben bulunduğun mekânlarda asla ve asla bulunmayacağım.
Er meydanında bükülemeyen bileğim çok kolay bükülüyor artık!
Gönül defterimin sayfalarını yaza yaza bitirmişsin!
İstesem de bana yaptığın zulümleri yazamıyorum.
Zira boş bir sayfa bile bırakmamışsın!
Ben eski ben değilim!
Yüreğimin mukavemeti azaldıkça azalmış dönmüş pamuk ipliğine.
Bir insan teslim bayrağını kaldırmışsa,
Bir insan ben mağlup demişse,
Bir insan ben daha er meydanına çıkmıyorum demişse,
Bir insan yeter artık diye yalvarıp yakarmış sa,
Ondan vazgeçmen gerekmez mi?
Niye laftan anlamıyorsun?
Niye halen üstüme üstüme geliyorsun?
Yaşama hevesim kalmadı ölümü ister oldum.
Betim benzim sararmış solmuş.
Gözlerimin ferri azaldıkça azalmış.
Dizlerimde takat güç kalmamış.
Ağzımın tadı tuzu kaçmış.
Kalabalıklar içinde kalmışım yalnız.
Canı gönülden hal ve ahvalin nasıldır diye soranım yok.
Yaşayan bir ölü olmuşum.
Aynaya bile bakmak içimden gelmiyor.
Kendimi çok garip hissediyorum.
Her şey bana yavan geliyor.
Her şey sanki üstüme üstüme geliyor.
Bilgeler gibiydim.
Ama şimdi ne yapacağımı bile hiç mi hiç bilmiyorum.
Sorduğum sorulara bir cevap alamıyorum.
Yeter yüzlerce kez binlerce kez yalvarıyorum sana
Biraz da beni bırak!
Bırak kendimle barışayım artık!
Yeyip içtiğimden bir lezzet alayım!
Eskiden olduğu gibi, birbirinden manidar sevda şiirleri yazayım!
Tam kıvamında demlenmiş ikinci çaylarını aşk ve şevkle içeyim!
Çayımı yudumlarırken geleceğimden bahis edeyim.
Suratımdan düşen bin parça olmasın artık!

Karadenizde gemilerim batmış gibi kara kara düşünmeyeyim!
Yaşarken ölmeyeyim
Benim de ay ve güneşim doğsun artık
Yıldızlar asumanımı süslesin
Uzun havaları çok yanık ve tam makamında söyleyeyim
Allah peygamber aşkına!
Yeter bana bu yaptıkların!
Yeter bana bu yaptıkların!
Yeter bana bu yaptıkların!
04 Ocak 2021